

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 03/ນຍ

ຄຳສັ່ງແນະນຳ
ວ່າດ້ວຍການສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍ ວຽກງານ
ຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບດິນ-ມອບປ່າ

ເຖິງ : ລັດຖະມົນຕີ ບັນດາກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າ
ຄອງກຳແພງນະຄອນ ແລະ ຫົວໜ້າຂອດພິເສດ ໃນທົ່ວປະເທດ .

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນ ເຊິ່ງເປັນຊັບພະຍາກອນອັນລຳຄ່າຂອງຊາດ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້
ແລະປົກປັກຮັກສາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍ ແລະລະບຽບການ, ມີປະສິດທິພາບ, ປົກປັກຮັກ
ສາໄດ້ສະພາບແວດລ້ອມ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດນັ້ນ,
ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກດຳລັດ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ເລກທີ 99/ນຍ ລົງວັນທີ 19/12/1992 , ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ
ການມອບດິນ-ມອບປ່າ ເລກທີ 186/ນຍ ລົງວັນທີ 12/10/1994 ນັບທັງດຳລັດ ແລະຂໍ້ກຳນົດ
ອື່ນໆ .

ເວົ້າລວມ ນັບແຕ່ໄດ້ມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ດິນ ແລະປ່າໄມ້, ຂະແໜງການ
ແລະທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດ ກໍໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງການເຊື່ອມຊຶມ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະປະຕິບັດໃຫ້
ເປັນຈິງເທື່ອລະກ້າວ ເປັນຕົ້ນຢູ່ກຳແພງນະຄອນວຽງຈັນ ກໍໄດ້ມີການເຮັດທົດລອງວຽກງານຈັດສັນທີ່
ດິນຄືນໃຫມ່ຢູ່ 8 ຫມູ່ບ້ານເພື່ອຖອດບົດຮຽນ: ຢູ່ໄຊຍະບູລີ, ຫລວງພະບາງ, ສາລະວັນ, ຈຳປາສັກ
ແລະແຂວງອື່ນໆ ກໍໄດ້ຈັດຕັ້ງການມອບດິນ-ມອບປ່າໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ຫລາຍພໍສົມຄວນ .

ຢ່າງໃດກໍດີ ເນື່ອງຈາກວຽກງານຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະ ມອບດິນ-ມອບປ່າ ເປັນວຽກງານໃຫຍ່
ແລະສຳຄັນ, ພົວພັນເຖິງພັນທະ ແລະສິດທິປະໄຕຂອງຫມົດທຸກຊັ້ນຄົນໃນສັງຄົມ, ທັງຍັງເປັນ
ບັນຫາທີ່ມີລັກສະນະການເມືອງ ເສດຖະກິດ ແລະສັງຄົມ. ແຕ່ວ່າ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ການຈັດຕັ້ງຊີ້
ນຳວຽກນີ້ແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມ ບໍ່ທັນເປັນລະບົບແຂງແຮງເທື່ອ. ດ້ານຫນຶ່ງອີກ ຄວາມຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈຂອງອຳ

ນາຄການປົກຄອງ ແລະປະຊາຊົນຕໍ່ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວກໍ່ບໍ່ເລິກເຊິ່ງ ຈຶ່ງພາໃຫ້ການຜັນຂະຫຍາຍຊັກຊ້າ ແລະຍັງເກີດມີຊ່ອງວ່າງສວຍໂອກາດຍຶດຈ່ອງທີ່ດິນແບບຜິດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະການທຳລາຍປ່າໄມ້ໃນທລາຍບໍລິເວນ ກໍ່ຍັງແກ້ໄຂບໍ່ທັນຕົກ .

ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍທີ່ດິນ ແລະການມອບດິນ-ມອບປ່າ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຖິງຖອງໃນທົ່ວປະເທດ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກຄຳສັ່ງແນະນຳ ຄືດັ່ງນີ້ :

ກ. ຈຸດປະສົງລະດັບຄາດຫມາຍ :

1. ສືບຕໍ່ເຮັດໃຫ້ແຜນນະໂຍບາຍ ວ່າດ້ວຍການຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະການມອບດິນ-ມອບປ່າ ໄດ້ຮັບການເຊື່ອມຊຶມຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າ ຢູ່ໃນຖິ່ນແຖວພະນັກງານ ແລະປະຊາຊົນ ແນໃສ່ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທຸກຂັ້ນ, ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ເຫັນແຈ້ງພັນທະ, ຜົນປະໂຫຍດ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະບຸລະນະຊັບພະຍາກອນ ທີ່ດິນ ແລະປ່າໄມ້ ໃຫ້ອຸດົມສົມບູນ ແລະບໍ່ມີວັນປົກແຫ້ງຈັກເທື່ອ .

2. ເຮັດໃຫ້ດິນ ແລະປ່າໄມ້ໃນທົ່ວປະເທດ ໄດ້ຮັບການຈັດສັນຄືນໃໝ່ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ປະກອບສ່ວນໃນການປັບປຸງ ແລະຍົກລະດັບຊີວິດກາງເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວເຜົ່າຕ່າງໆ, ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ແລະທັນເສດຖະກິດທຳມະຊາດ ໄປສູ່ເສດຖະກິດຜະລິດສິນຄ້າ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍ່ຈຳກັດແກ້ໄຂສະພາບການບຸກລຸກຍຶດຈ່ອງທີ່ດິນ ແລະປ່າໄມ້ ຢ່າງຊະຊາຍ, ຜິດກົດໝາຍ .

3. ເພີ່ມທະວີປັບປຸງ ແລະຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ດິນ ແລະມອບດິນ-ມອບປ່າ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ນັບທັງດ້ານການຈັດຕັ້ງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະການປະສານງານ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ຄົ້ນຄວ້າວາງອອກຂໍ້ກຳນົດ ແລະລະບຽບການທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆ ເພື່ອມີບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໄດ້ເປັນຢ່າງດີ

ຂ. ເນື້ອໃນວຽກງານ .

1. ບັນດາແຂວງ, ກຳແພງນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງການສະຫລຸບຕີລາຄາການປະຕິບັດດຳລັດວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ເລກທີ 99/ນຍ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການມອບດິນ-ມອບປ່າ ເລກທີ 188/ນຍ ນັບທັງດຳລັດ ແລະຂໍ້ກຳນົດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແນໃສ່ກວດກາຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທ້ອງຖິ່ນຄືນ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະວາງທິດທາງວຽກງານສຳລັບປີຕໍ່ໄປ, ໃນນີ້ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຜັນຂະຫຍາຍຜົນສຳເລັດຂອງກອງປະຊຸມວຽກງານຈັດສັນທີ່ດິນ ແລະແບ່ງດິນ-ແບ່ງປ່າ ໃນທົ່ວປະເທດ .

2. ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ປະລານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຮັບຮ້ອນວາງແຜນການ ແລະດຳເນີນການສຳຫລວດທີ່ດິນ ແລະປ່າໄມ້ ໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອແນໃສ່ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຄົ້ນຄວ້າຈັດສັນ, ແບ່ງປະເພດທີ່ດິນ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນພັດທະນາຕາມຂະແໜງການ ແລະເຂດແຄວ້ນ, ອີງໃສ່ວິທະຍາສາດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ເພື່ອສ້າງເປັນແຜນທີ່ທີ່ດິນຂຶ້ນ ແລ້ວມອບສິດຄຸ້ມຄອງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ເຊັ່ນ: ດິນປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ ແລະດິນປ່າໄມ້ ແມ່ນກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ; ດິນປູກສ້າງ, ດິນແລວທາງ, ດິນທີ່ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາດ້ານຄົມມະນາຄົມ ແມ່ນກະຊວງຄົມມະນາຄົມ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ; ດິນເພື່ອການພັດທະນາດ້ານອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນມອບໃຫ້ກະຊວງອຸດສາຫະກຳເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ; ດິນວັດທະນະທຳ ແມ່ນມອບໃຫ້ກະຊວງວັດທະນະທຳ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະອື່ນໆ . ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງດິນທົ່ວໄປ ຫລືດິນທີ່ບໍ່ທັນມີແຜນການນຳໃຊ້ .

3. ບັນດາຂະແໜງການ ທີ່ມີຫນ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ຕ້ອງອອກຂໍ້ກຳນົດລະອຽດ ແລະມີມາດຕະການຕົວຈິງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້, ທັງມີແຜນການພັດທະນາໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະໄລຍະຍາວ . ໃນດ້ານຫນຶ່ງເພື່ອເຮັດໃຫ້ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະສອດຄ່ອງກັບເປົ້າຫມາຍນຳໃຊ້, ດ້ານຫນຶ່ງອີກ ເພື່ອຫລີກເວັ້ນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນແບບບໍ່ມີວິທະຍາສາດ, ຂາດການວາງແຜນ ແລະໄປເຖິງມີຄວາມສັບສົນໃນພາຍຫນ້າ .

ການຄຸ້ມຄອງຕົວຈິງ ຕໍ່ທີ່ດິນແຕ່ລະປະເພດ ຕ້ອງແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ຈະແຈ້ງລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ) . ອັນໃດແມ່ນທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ແລະອະນຸມັດ; ອັນໃດແມ່ນກະຊວງ ຫລືລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ .

4. ການພິຈາລະນາມອບສິດຄອບຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (ອອກໃບຕາດິນ) ໃຫ້ແກ່ພົນລະເມືອງລາວ ໃຫ້ອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ຄືດັ່ງນີ້ ເພື່ອປະຕິບັດ :

- ດິນ ແລະເຮືອນ ເຊິ່ງລັດໄດ້ມອບໂອນ ຫລືຂາຍໃຫ້ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ (ມີເອກະສານຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ) .

- ຜູ້ມີໃບຕາດິນ ທີ່ລະບອບເກົ່າໄດ້ອອກໃຫ້ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ .
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄອບຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເທື່ອແຮງ ແລະທຶນຮອນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອບຸກເບີກ ແລະພັດທະນາ ຫລືດ້ວຍການສືບທອດມໍລະດົກຕາມປະເພດ ແລະເຂດຊົນນະບົດ) .

- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຄອບຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍການມອບໃຫ້ ຫລືແບ່ງປັນໂດຍສະຫະກອນ (ພາຍຫລັງຍຸບສະຫະກອນ) ແລະຜູ້ທີ່ໄດ້ມາຕາມການແບ່ງປັນຂອງຄະນະປະຕິບັດນະໂຍບາຍມອບດິນ-ມອບປ່າ ຂັ້ນໃດຂັ້ນຫນຶ່ງ .

ສຳລັບດິນຂອງຄົນໂຕນຫນີ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍ ແລະມາດຕະການ

ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢູ່ໃນດຳລັດ ວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ ເລກທີ 99/ນຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ກໍລະນີໄດ້ມີການມອບ ໂອນຊື່ຂາຍຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ມອບໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະຄະນະຈັດສັນທີ່ດິນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ພິຈາລະນາເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ຫລືມອບໃຫ້ສານຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ .

5. ການໄດ້ມາ ຫລືຄອບຄອງທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນໃດຫນຶ່ງ ຍ້ອນເຫດຜົນອຳນາດການ ປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ຕົກລົງແລກປ່ຽນກັບສິ່ງປຸກສ້າງເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງ, ໄຟ ພ້າ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງຫມໍ ແລະອື່ນໆໃນໄລຍະຜ່ານມານັ້ນ, ແມ່ນມອບໃຫ້ຄະນະຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນທ້ອງ ຖິ່ນເປັນຜູ້ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສົມເຫດສົມຜົນ ລະຫວ່າງເນື້ອທີ່ດິນ ກັບມູນຄ່າສິ່ງ ປຸກສ້າງ (ໃນເວລາແລກປ່ຽນນັ້ນ); ຖ້າເຫັນວ່າສົມເຫດສົມຜົນແລ້ວ ກໍໃຫ້ມອບສິດຄອບຄອງນຳໃຊ້ ແກ່ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບສິດຄອບຄອງນຳໃຊ້ ຕ້ອງມີການພັດທະນາທີ່ດິນທີ່ມອບໃຫ້ ຕາມເບົ້າ ຫມາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ທີ່ອົງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດອະນຸມັດ . ກໍລະນີມູນຄ່າສິ່ງປຸກສ້າງເພື່ອປ່ຽນ ແທນໃຫ້ປະຊາຊົນ ຫາກບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາຖອນຄືນສ່ວນທີ່ເກີນ ຫລືໃຫ້ເຊົ່ານຳ ລັດ (ຖ້າຜູ້ກ່ຽວ ຫາກມີຄວາມຕ້ອງການ).

ນັບແຕ່ໄດ້ມີຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນໄປ, ທ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງ ທຸກຂັ້ນ ນຳເອົາທີ່ດິນໄປແລກປ່ຽນກັບສິ່ງປຸກສ້າງຕ່າງໆອີກ .

ແຕ່ລະບ້ານຫາກມີເງື່ອນໄຂ ກໍໃຫ້ສະຫງວນດິນໄວ້ ເພື່ອເປັນສະຖານທີ່ປຸກສ້າງ ໂຮງຮຽນ, ທ້ອງການບ້ານ ແລະອື່ນໆ ນັບທັງດິນເພື່ອເຮັດປົດຄ້າຍ ແລະສະຫນາມເຝິກແອບການທະ ຫານ .

6. ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນເພື່ອພັດທະນາທີ່ດິນ ກໍຄືຄວາມສະ ຫງົບອຸ່ນອຸ່ນຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດອັນເປັນປົກກະຕິຂອງພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ , ສະນັ້ນ ລັດຮັບຮູ້ ສິດອັນຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ຄືດັ່ງນີ້ :

- ສິດຄອບຄອງ ;
- ສິດນຳໃຊ້ ;
- ສິດໄດ້ຮັບຫມາກຜົນ ;
- ສິດໂອນ ;
- ສິດສືບທອດ ;
- ສິດໄດ້ຮັບການທົດແທນ ເມື່ອມີການໂອນຄືນເປັນຂອງລັດ

ສຳລັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ແລະປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນ ຈະບໍ່ມີສິດໂອນທີ່ດິນນັ້ນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ໃຫ້ສຳປະທານ ແລະຕີລາຄາເປັນຫລັກຊັບຄຳປະ ກັນການກູ້ຢືມຕ່າງໆ .

ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ ສປປ ລາວ, ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາ
ລົງທຶນ ຫລືເຄື່ອນໄຫວອື່ນໆ ລັດຮັບຮູ້ສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ດ້ວຍຮູບການເຊົ່າ ຫລືສຳປະທານ ຢ່າງຖືກ
ຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍເທົ່ານັ້ນ.

7. ໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ສົມທົບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ສືບຕໍ່ສົ່ງ
ເສີມການປູກໄມ້, ການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ໂດຍຕິດພັນກັບນະໂຍບາຍ ມອບດິນ-ມອບປ່າ. ການ
ປູກໄມ້ ໃຫ້ເລັ່ງໃສ່ດິນປອກຫລ້ອນ ແລະທົ່ງຫຍ້າ, ດິນປ່າເຫລົ່າ ປ່າຄັງ ແລະດິນປ່າໄມ້ຊຸດໂຊມ. ດັ່ງ
ນັ້ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການປູກໄມ້ໃຫ້ເປັນຂະບວນກວ້າງຂວາງແຂງແຮງໃນທົ່ວປະເທດ, ລັດຖະບານມີນະ
ໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ຄືດັ່ງນີ້ :

- ລັດຖະບານມອບທີ່ດິນ (ດິນທີ່ຖືກຈັດສັນໃຫ້ເປັນດິນປູກໄມ້) ໃຫ້ແກ່ຄອບ
ຄົວ,ບຸກຄົນ ທີ່ເປັນພົນລະເມືອງລາວ ດຳເນີນການປູກໄມ້ ຕາມຄວາມເຫມາະສົມ ໂດຍສອດຄ່ອງ
ກັບຄວາມສາມາດດ້ານແຮງງານ ແລະທຶນຮອນ . ຜູ້ທີ່ໄດ້ປູກໄມ້ເປັນສິນຄ້າ ນັບທັງຄອບຄົວ ແລະ
ການຈັດຕັ້ງລວມຫມູ່ ນັບແຕ່ 1.100 ຕົ້ນ/ ເຮັກຕາ ຂຶ້ນໄປ ແມ່ນຈະໄດ້ຍົກເວັ້ນພາສີທີ່ດິນ . ພ້ອມ
ກັນນັ້ນ ລັດຍັງຮັບປະກັນສິດນຳໃຊ້ສິດໂອນ,ສິດສືບທອດ, ສິດໄດ້ຮັບຫມາກຜົນ ແລະສິດໄດ້ຮັບ
ການທົດແທນ ເມື່ອມີການໂອນຄືນເປັນຂອງລັດ .

- ຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະຄົນຕ່າງປະເທດ ນັບທັງນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ລັດຖະ
ບານສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນປູກໄມ້ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ໂຮງງານ ແລະເພື່ອສົ່ງອອກ
ໂດຍນຳໃຊ້ແຮງງານປະຊາຊົນຢູ່ກັບທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ປູກ (ຢູ່ຕອນດິນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ) ຫລື ເຊັນສັນ
ຍາຮັບຊື່ໄມ້ປູກນຳປະຊາຊົນໂດຍກົງ .

ສຳລັບກໍລະນີການລັກລອບຈັບຈ່ອງ ແລະລັກຊື່ຂາຍທີ່ດິນທີ່ເປັນປ່າໄມ້ຂອງລັດ
ແມ່ນຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດຫມາຍ .

8. ອົງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ຕ້ອງຕິດຕາມກວດກາຢ່າງເປັນປະຈຳ ຕໍ່ການປະຕິ
ບັດພັນທະຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະໄດ້ຮັບການມອບດິນ-ມອບປ່າ (ນັບທັງພົນລະເມືອງລາວ,ຄົນ
ຕ່າງດ້າວ,ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ແລະຄົນຕ່າງປະເທດ) ເປັນຕົ້ນ : ການນຳໃຊ້ດິນບໍ່ຖືກເປົ້າຫມາຍ ຕາມທີ່
ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ການປະປ່ອຍທີ່ດິນໄວ້ລ້າງເຖິງ 3 ປີໂດຍບໍ່ມີການພັດທະນາ, ການສ້າງ
ຄວາມເສັງຫາຍໃຫ້ແກ່ຄຸນນະພາບດິນ ແລະສະພາບແວດລ້ອມ, ການບໍ່ເສັງພາສີທີ່ດິນ ຄ່າເຊົ່າ ຄ່າ
ສຳປະທານ (ຕາມສັນຍາ) ແລະການບໍ່ປະຕິບັດ ລະບຽບການອື່ນໆ . ຜູ້ລະເມີດພັນທະດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງ
ໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນ ແລະປັບໃຫມ ຫລືໃນຂັ້ນຮ້າຍແຮງ ກໍໃຫ້ຖອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະດຳເນີນ
ຄະດີ .

9. ໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮີບຮ້ອນຄົ້ນຄວ້າວາງ ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ລະບຽບການ

ຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະການມອບດິນ-ມອບປ່າ, ເປັນຕົ້ນ : ຂໍກຳນົດ ວ່າດ້ວຍການໂອນສິດຄອບຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ກັນ (ສະເພາະຄືນລາວ), ຂໍກຳນົດວ່າ ດ້ວຍການຂຶ້ນທະບຽນຕາດິນ, ຂໍກຳນົດວ່າດ້ວຍລະບຽບການຈັດສ້າງສຳມະໂນຕາດິນ, ຂໍກຳນົດ ວ່າ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການປູກ ແລະປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະຂໍກຳນົດອື່ນໆຕື່ມອີກ .

10. ໃຫ້ຮັບຮ້ອນປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ຂອງຄະນະກຳມະການຈັດສັນທີ່ດິນຂັ້ນສູນກາງ ແລະຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຄືນໃໝ່ ໂດຍໃຫ້ກົມທີ່ດິນຂອງກະຊວງການເງິນ ແລະຂະແໜງທີ່ດິນທີ່ຂຶ້ນກັບພະ ແນກການເງິນຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນທ້ອງການປະຈຳຂອງຄະນະດັ່ງກ່າວ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ຕ້ອງກຳນົດທີ່ ຕັ້ງ,ພາລະບົດບາດ,ຂອບເຂດສິດ ຫນ້າທີ່ ແລະວິທີເຮັດວຽກ ໃຫ້ຈະແຈ້ງ .

11. ມອບໃຫ້ຄະນະຈັດສັນທີ່ດິນຄືນໃໝ່, ບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດຖະ ບານ ແລະທ້ອງຖິ່ນໃນທົ່ວປະເທດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່ ແລະຜັນຂະຫຍາຍເນື້ອໃນຂອງຄຳສັ່ງ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ .

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ລາຍງານລັດຖະບານຊາບຢ່າງເປັນ ປະຈຳ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ມິຖຸນາ 1996

